

Tìm lại hạnh phúc

NguyễnHyVọng

1. Nhân loại tìm hạnh phúc

Hạnh phúc là niềm khao khát của mỗi người. Ai cũng tìm hạnh phúc. Nhưng nhân loại có nhiều lời than van và nước mắt hơn tiếng cười. Tại sao mọi người tìm hạnh phúc mà không gặp? Phải chăng hạnh phúc là điều không có thật? Hoặc có thật, nhưng nhân loại lạc lối??

a- Có người nghĩ hạnh phúc là chiếm đoạt càng nhiều những gì mình muốn. Điển hình nhóm người này là cộng sản vô thần; chúng cướp tài sản của nhân dân, của các tôn giáo; nhiều lúc chúng giết người để chiếm đoạt điều chúng muốn. Luật pháp, lời nói và hành động của cộng sản, chỉ để bảo vệ đảng cướp của chúng, chúng không cần gì đến sự phát triển của đất nước và hạnh phúc của nhân dân; chúng tự đặt vào vị trí là kẻ thù của nhân dân; vì thế chúng luôn sợ hãi và nhìn đâu cũng thấy kẻ thù; chúng tự làm khô và làm khô mọi người. Chưa hết, đảng Việt cộng còn u mê, hèn hạ, là thầy giặc Tàu, kẻ có dã tâm muốn tiêu diệt VN, thì chúng chỉ biết cúi đầu, vâng dạ. Tà đảng cộng sản là nguyên nhân dẫn đến mất dân, mất biên, mất đất và nguy cơ mất tổ quốc.

b- Có người nghĩ thỏa mãn thân xác là hạnh phúc; họ trác táng, trai gái bất chính, bia rượu, bài bạc, hút xách... nhưng chỉ mang đến cho họ sự đắng cay và cay đắng.

c- Có người nghĩ hạnh phúc là nơi nào đó, nên đã dùng tiền bạc, thì giờ đi đến những nơi đó. Có người đi khắp thế giới và đến cả mặt trăng, nhưng họ vẫn héo hắt, không có nụ cười. Tỹ phủ Kodak đi khắp thế giới rồi tự sát, vì không tìm thấy hạnh phúc.

d- Khi còn là một chú bé, Huệ Nhật tìm hạnh phúc ở chùa, và anh đã lên đến cấp bậc mà nhà chùa gọi là "Thế gian sư". Tác phẩm "Ai chết cho ai? Ai sống cho ai?" của Huệ Nhật, ghi lại là nhiều cao tăng không tìm thấy hạnh phúc trong đạo lý Nhà Phật đã tự sát. Huệ Nhật nhiều lần cũng muốn tự tử. Đại đức cho biết, anh bỏ nhiều sức lực, tâm trí, thì giờ đeo đuổi, tìm hiểu, nhưng anh khám phá ra, Phật giáo chỉ là mớ triết lý ảo tưởng, với nhiều mâu thuẫn, vì thế anh đã bỏ chùa, bỏ áo cà sa. Nhiều trí thức đã hiểu rõ Phật giáo cũng xa lià tôn giáo này: Tiến sĩ Paul Williams, Học giả Ấn độ Mashaba, Học giả Đại hàn Choi Nam Sơn, Bác sĩ Chang Shu Wen, Tu sĩ Phật giáo Avada, Bác sĩ Lert Srichandra, các Đại đức: Huệ Nhật, Từ Vân, Trí Dũng, Trì Liên, Ngô Thiện, Bùi Ngọc Thắng, ni cô Diệu Thiện

2. Tại sao có đau khổ?

Thiên Chúa dựng nên loài người để chịu đau khổ? Chắc chắn không phải thế. Vậy đau khổ từ đâu đến?

a/ Nhà bác học: "loài người chỉ chế tạo những gì có sẵn trong thiên nhiên do Thiên Chúa ban tặng". Câu đó xác định, vũ trụ với tỷ tỷ... tạo vật, sinh vật và cả những điều chúng ta không nhìn thấy... đều do một Đấng Sáng Tạo mà có cơ hội hiện hữu, có cơ hội tồn tại

....

Vậy, chỉ có một Đấng Sáng Tạo và ngoài ra là tạo vật của Ngài, không có gì khác. Có 92% nhà bác học trên thế giới tin Thiên Chúa.

b/ Luxiphe là tướng lãnh thiên thần. Vì kiêu ngạo, nó và một số thiên thần bất tuân lệnh Thiên Chúa, đã bị Tổng lãnh thiên thần Micae, đánh đuổi khỏi thiên quốc và ném chúng vào hỏa ngục. Tổng lãnh thiên thần Micae gọi Luxiphe là Satan, có nghĩa là tên dối trá.

c/ Thiên Chúa đặt Adam và Eva ở Vườn Địa Đàng tràn ngập hạnh phúc. Nhưng Adam và Eva nghe lời dối trá của Satan, không vâng lời của Thiên Chúa, mà cả hai bị đuổi khỏi Vườn Địa Đàng, kéo theo một nhân loại phải chịu đau khổ và phải chết từ đó.

3. Thiên Chúa là hạnh phúc thật

Qua dẫn chứng ở trên, thì đau khổ và sự chết xâm chiếm loài thụ tạo là do một số thiên thần và Adam, Eva vì không vâng lời Thiên Chúa.

Vậy, muốn tìm lại hạnh phúc đã mất, chỉ có một con đường là trở về với Thiên Chúa và vâng lời Ngài.

“Loài người không chỉ sống bởi bánh, mà còn bởi Lời từ miệng Thiên Chúa”.

a) Thánh Augustinô, một người đã trải qua thú xác thịt, danh vọng, quyền hành và với các lạc giáo, nhưng không gặp được hạnh phúc. Gần cuối đời, ngài khám phá ra sự thật là chỉ có Thiên Chúa mới mang lại hạnh phúc, ngài nói: “Thiên Chúa đã dựng nên con cho Chúa, vì thế linh hồn con bất an mãi cho đến khi được an nghỉ trong Chúa.”

b) Thánh Phanxicô, vì lấy vải, lụa trong häng dệt của cha cậu cho người nghèo, mà bị cha cậu đánh một trận nặng nề và đòi lại tất cả những gì của ông cho. Phanxicô đã cởi bỏ lại tất cả những gì của người cha cho, cả giày, quần áo đang mặc; cậu đã ra đi với thân thể trần trụi, không giày dép. Phanxicô đi ăn xin và sống bên cạnh những người ăn xin, nhưng Phanxicô luôn an vui vì có Thiên Chúa. Phanxicô đã để lại một câu nói bất hủ: “Sự buồn phiền chỉ xứng đáng cho ma quỷ và thuộc hạ của nó, còn chúng ta luôn an vui trong Chúa”.

Lời cầu nguyện của Phanxicô được dịch ra nhiều thứ tiếng. Một linh mục đã dùng lời cầu nguyện đó, phổ thành nhạc KINH HÓA BÌNH, mà mỗi lần nghe, tôi đều xúc động:

Lạy Chúa từ nhân!

Xin cho con biết mến yêu

Và phụng sự Chúa trong mọi người.

Lạy Chúa xin hãy dùng con

Như khi cụ bình an của Chúa

Để con đem yêu thương vào nơi oán thù,

Đem thứ tha vào nơi lăng nhục,

Đem an hòa vào nơi tranh chấp,

Đem chân lý vào chốn dối lừa.

Để con đem tin kính vào nơi nghi nan,

Chiều trông cậy vào nơi thất vọng

Để con rọi ánh sáng vào nơi tối tăm

Đem niềm vui đến chốn u sầu.

Lạy Chúa xin hãy dạy con:

Tìm an ủi người hơn được người ủi an

Tìm hiểu biết người hơn được người hiểu biết

Tìm yêu mến người hơn được người mến yêu

Vì chính khi hiến thân, là khi được nhận lãnh

Chính lúc quên mình, là lúc gặp lại bản thân

Vì chính khi thứ tha, là khi được tha thứ

Chính lúc chết đi, là khi vui sống muôn đời.

Ôi Thần Linh thánh ái, xin mở rộng lòng con.
Xin thương ban xuống những ai lòng đầy thiện chí
ơn an bình.

c) “Thầy Tạ Ơn Chúa”, nhiều trẻ và người lớn vì không biết tên của thầy dòng, với quần áo rách rưới đi đến đâu cũng bị bọn trẻ chế diễu, nhưng lúc nào thầy cũng nở nụ cười và nói, “Tạ ơn Chúa”. Lời “Tạ ơn Chúa” thường xuyên trên môi miệng của thầy dòng rách rưới đó đã trở thành tên của thầy: “Thầy Tạ ơn Chúa”.

Một hôm, đứa trẻ lớn nhất trong đám trẻ thường chế diễu thầy, đã hỏi: “Tại sao lúc nào thầy cũng nói, ‘tạ ơn Chúa’ vậy?”

Thầy dòng đáp: “Phải chi, các em hiểu được một chút niềm vui lớn lao trong tâm hồn tôi như thế nào.”

Kết
Nhân loại muốn tìm lại hạnh phúc đã mất, thì phải trở về với Thiên Chúa và vâng lời Ngài, không có con đường nào khác.

Trở về với Thiên Chúa và vâng lời Ngài, chẳng những được hạnh phúc ở đời này, mà sẽ được hưởng hạnh phúc vĩnh cửu trên thiên đàng.

Ngược lại, những ai cho rằng có con đường khác dẫn đến hạnh phúc ở đời này và ở đời sau, thì kẻ đó đã bị quỷ Satan lừa gạt.